

15. kapitola - rok 2001

Když jsme na Nový rok přijeli do Domečku, čekali nás tu bratři Filip a Didak s mládeží od PMS. Večer jsme s nimi poseděli a hlavně pozpívali, druhý den jsme bráchy vzali na Prusiny a pořádně si s nimi popovídali (a kdyby nemuseli 3. ledna odjet, tak si s nimi povídáme doteď ...)

Na Zjevení Páně jsme měli v Domečku setkání animátorů mládeže, na němž se Elva představil jako šéf přes mládež a zaměstnanec farnosti na plný úvazek. Řešilo se hlavně Kinder spolčo, kterému se nějak nevyvedl Silvestr v Zátóni. Bylo domluveno, že se zájemci o jinou tvář společenství (nakonec to jsou všichni) budou scházet v jinou dobu (St 16-17³⁰) pod vedením Elvy. Končilo se po půlnoci a většina u nás přespala.

I v naší farnosti probíhá v tomto týdnu poprvé „Tříkrálová sbírka“, provázená směsí pocitů, ale nakonec asi vydařená. Je to zároveň tzv. „alianční“ týden, v němž se s Regalátem účastníme několika ekumenických shromáždění (Regalát se tak seznamuje s plzeňskou ekumenou). Dále se v tomto týdnu rozpustilo VŠ společenství na Šafránku, což mi umožnilo převzít po Šebestiánovi „Úterníky“ - domluvili jsme se, že se budeme scházet jednou za čtrnáct dní a budeme si povídat o svatém Františkovi.

Celý leden bylo v Plzni spousta sněhu, čehož využívám k běhkování, ponejvíce na zamrzlém Boleváku. V lednu se také poprvé sešel FrMol k pravidelným večerním setkáním (většinou první čtvrtek v měsíci); začínáme půlhodinovou adorací a pak si přečteme něco o svatém Františkovi a povídáme si o tom.

V sobotu 13. 1. u nás byli naši tři kandidáti, Šeba je vzal na Prusiny, pak jsme je nechali chvíli sami doma, neboť jsme jeli do Ledec k Fojtíčkům, kteří slavili oba 30. narozeniny. V neděli odpoledne kandidáti odjeli a vystřídal je na den bratr Juniper, pro kterého si pak přijel Jeroným.

S Šebou nás potkalo to štěstí být vybráni mezi „2000 přátel města Plzně“, které magistrát zadarmo uhostil a promítl nám historický dokument o Plzni.

18. 1. se sešla farní rada a víceméně definitivně rozhodla, že se kostel u nás na zahradě stavět nebude. (Město nám odmítlo prodat pozemek a farní rada se nechce pokusit toto rozhodnutí zvrátit poukazem na úmysl stavět kostel - pavilónek farníkům vyhovuje a pokud bychom o něj přišli, tak je tu kostel na Roudné.) Pozemek však máme dostat k bezplatnému užívání na 30 let, proto se volejbalisti rozhodli udělat zde místo kostela travnaté hřiště.

Druhý den se Regalát rozjel do Olomouce ke svým prvním zkouškám na IFS (v roli zkoušejícího) a byl tak přísný, že dokonce jednoho nešťastníka vyhodil! (Přesněji řečeno - dotyčný odešel, přestože ho Regalát přemlouval, aby zůstal.) A protože i Šebestián odjel, nezbylo mně, než abych si zkusil kázat při bohoslužbě v Domově duchodců.

21.-25. 1. si dělá Šebestián exercicie na Prusinách.

26. 1. s ním jedu do Starých Hutí na „Druhý františkánský víkend“. S „Františkánskou mládeží“ se tam modlíme, procházíme se (byli jsme také na Klimentku) a povídáme o sobě, o povolání z biblického hlediska a o FrMolu. Přijel nás také navštívit bratr Antonín, z něhož byla přítomná děvčata v transu.

31.1. - 1.2. si děláme s Regalátem obnovu na Prusinách, zakončenou stěhováním nábytku, které zorganizoval Šebestián ve velkém stylu (z charitního skladu v Plzni a skladu boromejek v Praze do Holostřev, Ledec a Prusin).

2. února slavíme Den zasvěceného života tradičně mší v katedrále a povídáním na biskupství, mimořádně též salesiánským plesem, na kterém tentokrát i tančíme (do 2 hodin do rána), proto se všichni navlékáme (přibližně po deseti letech) do obleků!

4. 2. odjíždí Šebestián s Vianneyem a Dominikem na týden do Německa žebrat peníze na Prusiny a obhlédnout podobné komunity; z rozhovorů s bratry (i provinciály) načerpali mnoho podnětů.

6. 2. se zabil v Tatrách při slaňování ledopádu Kamil, šéf plzeňského DCM. Při jeho pohřbu v Mníšku pod Brdy 15. 2. byl kostel plný mladých lidí, kterých se to často hluboce dotklo.

8. 2. se u nás opět sešla staršovstva a farní rady a diskutovali jsme o svých formách modlitby.

10. 2. se vdávala Andělka, večer jsme uhostili účastníky „Kalokagathické neděle“.

FARNOST br. františkáni, Komenského 17
323 13 Plzeň
tel./fax: 752 11 23, e-mail: ofmplzen@top.cz

PLZEŇ 1 – SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

Mše svaté

Ne ..... 9⁰⁰ a 11⁰⁰ ..... Lochotínský pavilonek
Po-čt ..... 17³⁰ ..... Domeček (Komenského 17)
Pá ..... 15⁴⁵ ..... Domov důchodců Lochotín
Máte-li zájem o podrobnější informace, získáte je v Domečku u Šebestiána, Regaláta nebo Jiřího. (Komenského 17, tel./ fax 019/752 11 23)

- 1. 2. bude mše také ve farním bytě (Brněnská 20) v 18⁰⁰ hod., před ní od 17 hod. možnost svátosti smíření
- So 3. 2. od 15⁰⁰ hod. „Hromnicové svíčkování“ na faře v Ledcích (výroba svíček)
- Čt 8. 2. v 19⁰⁰ hod. setkání staršovstev a farních rad v Domečku (Komenského 17)
- So 10. 2. od 9³⁰ hod. „Kalokagathická neděle“ na Církevním gymnáziu (filozoficko-sportovní den pro středoškoláky)
- Ne 11. 2. v 15⁰⁰ hod. „Maškarní karneval pro děti“ v bolevecké sokolovně
- Pá 16. 2. od 20⁰⁰ hod. „Dobrý den“ — farní večer mládeže v Lochotínském pavilónku
- So 17. 2. od 9⁰⁰ hod. „Farní zabijačka“ = masopustní veselí, pobytí spolu, prdeláčka, slivovice s sebou, předpokládaný konec ve 20 hod. Přijďte kdykoli ochutnat!
- 24. 2. – 3. 3. jarní prázdniny v Horní Blatné (společenství mládeže s rodinami)

• Výzva
— Betlém u Všech Svatých

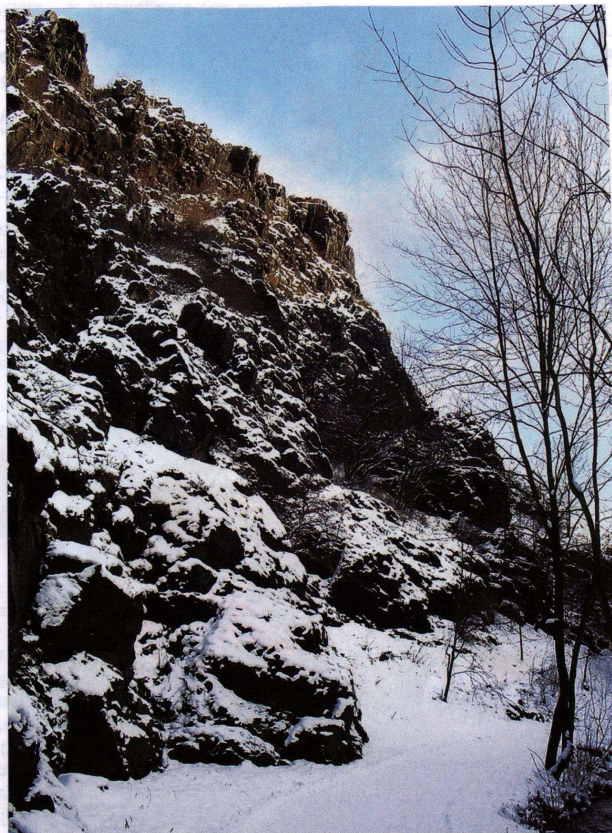
Již delší dobu, avšak zvláště nyní — pod dojmem z nedávné, jako vždy hojně navštívené vánoční půlnoční bohoslužby, zvažuje Sdružení aktivistů a přátel kostela Všech svatých možnosti obnovy zdejšího, kdysi proslulého betléma.

Bohužel, z tohoto unikátního a hlavně dětmi oblíbeného díla se do dnešních dnů zachovalo jen ubohé torzo. Celková rekonstrukce (dle prozatím jediného dochovaného zobrazení) se tedy jeví jako záležitost nelehká a spíše dlouhodobá.

Potěšitelné ale je, že první kroky již byly učiněny! S vědomím, že každý začátek bývá zpravidla těžký, obracejí se aktivisté kostela na všechny, kteří mají pocit, že by mohli obnovu betléma jakkoliv podpořit. Zvláště vítané jsou veškeré užitečné rady a související informace.

Josef Kabát, Baarova 4,
Plzeň, tel. 276584

nebo bratři františkáni,
Komenského 17, tel: 752 11 23

FARNOST
br. františkáni, Komenského 17
323 13 Plzeň
tel./fax: 752 11 23, e-mail: ofmplzen@top.cz

PLZEŇ 1 – SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

Bylo — nebylo

• Setkání plzeňských staršovstev a farních rad (8. 2.)

Již poněkolkáté se toto setkání uskutečnilo v našem Domečku (Komenského 17), tentokrát byla tématem „modlitba v našich společenstvích“. Jakožto zástupci metodistů (farnost Lochotín i Maranatha), Křesťanského společenství, Církve Bratrské, Československé církve husitské, farnosti sv. Bartoloměje a naší farnosti jsme diskutovali o tom, jaké nejrůznější formy má naše společná i soukromá modlitba a co pro nás znamená. Téma to bylo, myslím, velmi podnětné, člověk by si asi mohl připomínat důležitost a sílu modlitby neustále. Také jsme dohodli termíny dalších setkání do léta: úterky 20. března (téma: „příprava a doprovázení manželů“) a 22. května (téma zatím neurčeno). Začínáme vždy v 19 hod., končíme modlitbou kolem 21. hodiny. Srdečně zveme i další plzeňské farní rady a staršovstva!

• Masopustní dětský karneval (11. 2.)

Jako tradičně se odehrál v Bolevecké sokolovně v neděli odpoledne. Obdiv a dík patří především maminkám, které vše zorganizovaly, našly dětem úchvatné převleky a napekly spoustu dobrot (s chutí je pak dojedla mládež, která se do průběhu karnevalu též aktivně zapojila). Nadšení dětí, nejrůznější křepčení a soutěžení zřejmě není nutno popisovat.

• Farní večer mládeže (16. 2.)

Už podruhé si mladí udělali v Lochotínském pavilónku „relax“, čili pohodu, ke které notně přispěla světoznámá kapela (minimálně ji zná pan Vopršálek, který byl dlouhou dobu v Kanadě) „Sle“, do jejíž rytmů se mnozí vnořili i tancem, Martin F. se svou odbornou přednáškou z „pavilonologie“, holky z Brněnské, které předvedly, jak probíhají ranní chvilky ve farním bytě a svým způsobem (přestože jedna útloučtá dívka musela urychleně opustit sál pro nevolnost) i Zdenka B., která nám na Elvovi předvedla, jak si představuje svou budoucí zubařskou praxi.

• Farní zabijačka (17. 2.)

Proběhla na faře v Ledcích velmi úspěšně, přestože obě objednaná prasátka ji šťastně přežila. To, že se nedostavil řezník, přičítáme za vinu některým vegetariánsky založeným farnicím, které se prý v modlitbě spráhly i se svatým Františkem. No — budiž jim odpuštěno — přípravný tým pohotově zareagoval a opatřil si dostatečné suroviny pro skvělou zabijačkovou polívku a guláš, které se hojně rozdávaly a přesto ještě spousta zbyla do Domečku (budiž to františkánům přáno!). Navíc se rozlévalo „něco na zahřátí“, zpívalo a hrálo, takže o spokojenosti přítomných rodin nemusí nikdo pochybovat.

• Zpráva o hospodaření farnosti (18. 2.)

Při nedělní mši byla farnost stručně seznámena s výsledkem hospodaření za rok 2000 formou několika grafů. Zde uvádíme jen nejdůležitější čísla:

příjmy	1 017 346 Kč
dary fyz. osob	367 501
vyrovnaní s far. sv. Bartoloměje	200 000
ostatní příjmy	113 463
příspěvek města na akce farnosti	100 000
sbírky	84 443
přísp. účastníků	74 082
dar právnické osoby	74 008
úroky	3 849

výdaje	665 684 Kč
akce farnosti	209 597
voda, plyn, elektřina	109 569
vybavení Domečku	104 838
ostatní výdaje	102 624
provoz farnosti	31 523
tiskoviny	27 034

bohoslužebné	26 657
nájem Loch. pav.	20 800
odevzdané sbírky	16 765
pohonné hmoty	8 464
dary	7 291
daň	522

Co chystáme

- V postní době přesuneme úterní mše, večerní chvály a adorace do kostela Všech svatých na Roudně. Mše začne v 17³⁰, adorace v 18³⁰.
- 5. 3. při večerní mši přijmeme naše katechumeny za „čekatele křtu“.
- Ve čtvrtek 8. 3. bude mše rovněž v 18 hod. ve farním bytě na Vinicích s příležitostí ke svátosti smíření od 17 hod.
- Víkend 9.–11. března stráví katechumeni společně na Prusinách.
- 15. 3. se opět sejde farní rada.
- 20. 3. proběhne již výše zmiňované setkání staršovstev a farních rad.
- Víkend 23.–25. března stráví animátoři mládeže na Špičáku.
- Ve stejném víkendu mají naši skauti celooddílovou výpravu.
- Následující víkend čeká na naši mládež postní duchovní obnova.

FARNOST SV. PETRA A PAVLA - LITICE
KOINONIA JAN KŘTITEL
Budilovo nám. 1, 321 02 Plzeň-Litice,
tel./fax: 019 / 782 81 80

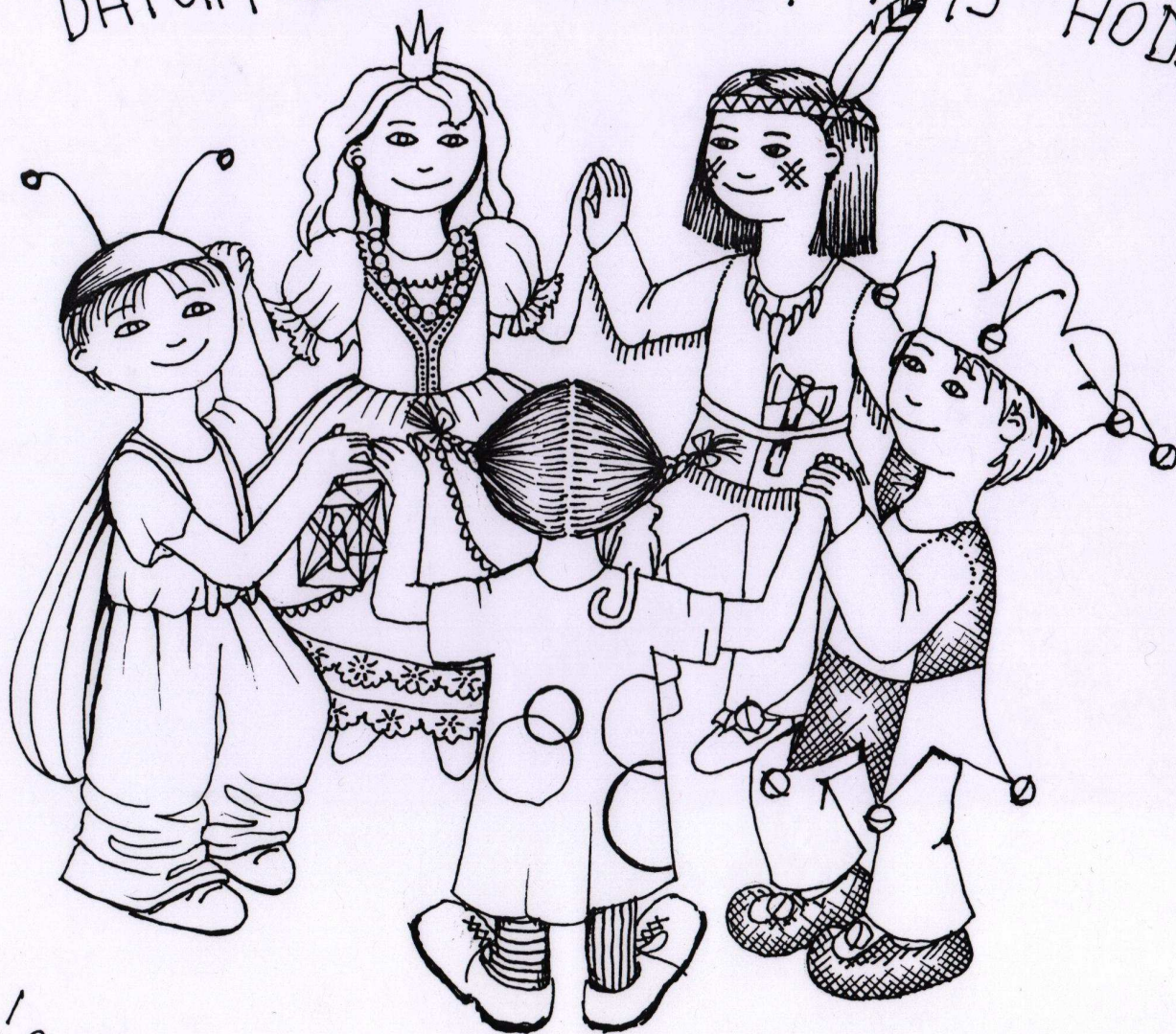

- 2. března – 4. března: kurz Jan milovaný učedník
- 11. března od 15⁰⁰ nedělní škola
- 25. března setkání Koinonie

ZVEME VAŠ
NA

MAŠKARNÍ KARNEVAL PRO DĚTI

DATUM KONÁNÍ: 11.2.2001 V 15⁰⁰ HOD.

MÍSTO KONÁNÍ: BOLEVECKÁ SOKOLOVNA
V LEDECKÉ ULICI

ŘÍMSKO-KATOLICKÁ FARNOST PŘEŇ-S.P.

UDĚLUJEME

DIPLOM

ZA
MASKU

V neděli 11. 2. proběhl v bolevecké sokolovně opět dětský karneval. Obdiv a dík patří především maminkám, které vše zorganizovaly, našly dětem úchvatné převleky a napekly spoustu dobrot (s chutí je pak dojedla mládež, která se do průběhu karnevalu též aktivně zapojila). Nadšení dětí, nejrůznější křepčení a soutěžení zřejmě není nutno popisovat.

Od úterka do neděle máme u nás Paschala, který se tak seznamuje s farností.

Mně začíná tříměsíční kurs angličtiny (jednu týdně na dvě hodiny), pořádaný metodisty.

V pátek 16. 2. si už podruhé udělali mladí v Lochotínském pavilónku „relax“, čili pohodu, ke které notně přispěla světoznámá kapela „Šle“ (minimálně ji zná pan Vopršálek, který byl dlouhou dobu v Kanadě), do jejíž rytmů se mnozí vnořili i tancem, Martin F. se svou odbornou přednáškou z „pavilonologie“, holky z Brněnské, které předvedly, jak probíhají ranní chvály ve farním bytě a svým způsobem (přestože jedna útloučivá dívka musela urychleně opustit sál pro nevolnost) i Zdenka B., která nám na Elvovi ukázala, jak si představuje svou budoucí zubařskou praxi.

17. 2. proběhla na faře v Leducích velmi úspěšně farní zabijačka, přestože obě objednaná prasátka ji šťastně přežila. To, že se nedostavil řezník, přičítáme za vinu některým vegetariánsky založeným farnicím, které se prý v modlitbě spráhly i se svatým Františkem. No - budiž jim odpuštěno - přípravný tým promptně zareagoval a opatřil si dostatečné suroviny pro skvělou zabijačkovou polívku a guláš, které se hojně rozdávaly a přesto ještě spousta zbyla do Domečku. Navíc se rozlévalo „něco na zahřátí“, zpívalo a hrálo, takže o spokojenosti přítomných rodin nemusí nikdo pochybovat. My jsme navíc využili zabijačku k domluvě s generálním vikářem na koupi mikrobuse a mém zaměstnání coby pastoračního asistenta (od 1. 3.). Tím končí mé snahy o práci v civilním zaměstnání.

V neděli večer jsme se na otočku zastavili v Praze, abychom popřáli Dominikovi k 30. narozeninám.

19. 2. u nás otevírá Martin F. čajovnu, která bude fungovat každé pondělí od 19 do 22 hod. k různým „rande“ čili osobním rozhovorům, kterých zvláště mně v poslední době hodně přibýlo (souvisí s plánovaným Šebestiánovým odchodem a mou péčí o Františkánskou mládež - FrMol).

20. února jedu zatopit definitořům na Prusiny, kteří tam stráví jeden ze tří dnů „prodlouženého definitoria“. Při té příležitosti je seznamuji s mou vizí internetové stránky Františkánské rodiny.

23. 2. odjíždím ke klariskám do Brna - Soběšic na víkendové setkání zástupců FrMolu (cestou se zastavujeme v Kozlově). Omylem jsme nechali můj batoh v Plzni, takže si hraji na opravdového františkána. Breviář a sobotní mši, kterou sloužil Paschal, jsme měli spolu se sestrami, vlastního jednání se za sestry účastnila jen Benedikta (s ní nás bylo dvanáct). Kromě technických věcí jsme se bavili také na téma „Provokace žebravých řádů“. Udělali jsme i dvě procházky, tu nedělní až na Vranov, kde měl František Holeček přednášku o mučednictví a mši, po níž nás školské sestry pozvaly na oběd a ukázaly nám klášter. Cestou do Plzně jsme se zastavili u Sester apoštolátu ve Kbelích.

V neděli večer odjíždí Šebestián s mládeží a rodinami na jarní prázdniny do Horní Blatné.

Já od pondělka začínám pracovat na hřišti, což je náročnější, než by se zdálo. Musím objednat auto kompostu a písku, sehnat nářadí, zorganizovat brigádu na terénní úpravy... Všechno chci stihnout do Velikonoc.

Na Popeleční středu (28. 2.) odjíždím s Broučky do Sušice na jarní prázdniny.

S Regalátem, Šebou a navíc i Jeronýmem se opět sejdem v neděli 4. března ke „komunitnímu večeru“.

V postní době jsme přesunuli úterní večerní program (mše, nešpory, adorace) do kostela na Roudnou.

9. 3. přivážím z Prahy mikrobuse VW Transporter, který koupilo biskupství, uživatelem bude naše farnost, komunita na Prusinách a DCM. Hned s ním také Šebestián, Regalát a naši katechumeni odjeli na víkend do Prusin.

Já organizuji v sobotu brigádu na hřišti a večer máme setkání animátorů mládeže - Roman Č. má téma „změny ve farnosti“.

V úterý 13. 3. večer jsme všichni na Brněnské a povídáme si s nimi o jejich komunitě.

Ve středu večer odjíždíme na Prusiny a děláme si rekolekci - Regalát čte od

T. Matury "Evangelní plán Františka z Assisi dnes"; ve čtvrtek odpoledne pak máme "kapitulu", po ní se vracíme do Plzně.

V pátek odjel Šebestián do Prahy, odkud vyrazili s kandidáty, Lukášem a Justinem na Sv. Jana pod skalou a pak k nám do Plzně, kde zůstali na neděli.

21. 3. k nám pro změnu přijeli na (pracovní) návštěvu Dominik s Bartolomějem.

23. 3. odjeli bráchové do Boršic na pohřeb Remiga, zatímco já mám v Praze jednání s Lukášem, provinciálem kapucínů, a odpoledne odjízdim na Špičák na víkendové setkání animátorů mládeže: večer diskutujeme o tom, jaký by měl být animátor podle Vaniera, druhý den se procházíme na Čertovo jezero a připravujeme duch. obnovu mládeže (přijel i Šeba, kterého předtím "rozebíráme").

Na pondělí je přeložena slavnost Zvěstování Páně, což mě a Janinku povzbudilo k tomu, abychom šli na prodlouženou našich Broučků Zdendy a Martiny.

Víkend od 30. 3. je obnova mládeže v Ž. Rudě, kde vařím; Šeba, Elva a Jindra F. dělají obnovu, každý pro svou skupinku cca 15 lidí. V neděli po mši se pak všichni vydáváme na procházku, Šeba však odjel s Regalátem na definitorium do Brna.

Večer je poprvé modlitba Taizé na Roudné, která by se měla opakovat každou první neděli v měsíci; po ní se chodí k Maruše Z. na čaj.

5. dubna **přijel Paschal** a nastěhoval se ke mně na pokoj, zatímco já jsem se přestěhoval k Šebestovi. Dodatečně též slavíme Regalátův svátek.

8. 4. je Květná neděle, večer u nás přednáší Doc. Kratochvíl na téma rané křesťanství a řecká kultura a také u nás přespává.

Celý Svatý týden se modlíme ranní chvály na Roudné. V pondělí tu máme Dominika s Gabrielem a promýšlíme rohožkovou kapitulu. Večer se sešla ekumena na biskupství k modlitbě nešpor a sdílení, jak prožíváme v jednotlivých sborech Velikonoce.

Na Zelený čtvrtek konečně dodělávám hřiště, zatímco bráchové jsou na *misse chrismatis*. Odpoledne se modlíme s Broučkama křížovou cestu v med. zahradě, poslední večeri máme společně s katechumeny a Frant. mládeží, někteří z nich u nás spí až do neděle. Od 20 hod. slavíme mši v pavilónku a pak jdeme adorovat na Roudnou (Paschal zavírá kostel o půlnoci).

Na Velký pátek máme na Roudné v 15 hod. kř. cestu a v 18 hod. obřady.

Vigilie Bílé soboty začíná jako tradičně ve 22 hod. a trvá do 1 hod. Bylo při ní pokřtěno 14 dospělých a 3 další šli k prvnímu sv. přijímání. Naprosto úžasný byl zpěv žalmů pod vedením Ládi P., který přispěl k tomu, že to byly jedny z nejhezčích Velikonoc v mém životě. Slavení zakončujeme u nás v Domečku.

Na Velikonoční pondělí jsme s Paschalem v Soběšicích na slibech s. Františky, zároveň obnovujeme i my své sliby (výročí schválení řehole). Šeba má místo toho mohutnou brigádu na Prusinách.

17. 4. jsem v Horní Blatné na ekumenickém setkání (v minulých letech bývalo vždy na Prusinách), Jaroslav Vokoun nás velmi zajímavým způsobem seznamuje s dokumentem *Communio Sanctorum* a hlavně s celým ekumenickým pozadím.

Setkání pokračuje i násl. den, ale to již odjízdim s Frant. mládeží mikrobusem **do Assisi**. Po prohlídce Regensburgu přijíždíme na večerní chvály do otevřené františkánské komunity v Ingolstadtu, kde také spíme.

Druhý den - ve čtvrtek večer dorážíme k sestram alkantarýnkám poblíž Porciunkuly, kde budeme několik nocí spát. V pátek putujeme po Assisi a bezprostředním okolí. V sobotu se vydáváme mikrobusem do údolí Rieti, kde napůl autem, napůl pěšky navštívíme čtyři Františkovy poustevny: *Greccio* (spíme na bývalé faře ve vesnici a jsme mile uhoštěni), *Poggio Bustone* (jedna terciářská rodina nás zde pozvala na oběd), *La Forestu* (tam bydlí komunita bývalých narkomanů - Mondo X., která nám nabídla jak večeri, tak nocleh) a *Fonte Colombo*. Počasí nám tyto tři dny moc

FARNOST
 PLZEŇ 1 — SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

br. františkáni, Komenského 17
 323 13 Plzeň
 tel./fax: 752 11 23, e-mail: ofmplzen@top.cz

• **Jarní prázdniny na Horní Blatné**

Jak vám to mám popsat! Představte si týden dovolené: klídek, nikdo vás neshání, skoro nikdo netelefonuje, o děti máte postaráno, vařeno, včetně odpolední kávičky se zákuskem, sníh akorát na všechno co lze na sněhu dělat a k tomu všemu azuro a slunce.

Za dobu dovolené s námi pod jednou střešou pobýli dvě spolča Kinder a Slonisko, Šaškovic a Milfaitovic rodiny, Honza Fictum s dětmi, Šebova sestra Jana s početnou rodinou. Přijel i zajímavý páter dominikán maďarského původu, toho času z Prahy. Sloužil si mši ve františkánském hábitu, večer nám bravurně zahrál a zazpíval Dítě času od Deep Purple. Zpíval i různé maďarské písně, kterým jsme ovšem nerozuměli. Milou návštěvou nás poctil i kamarád Pavel Linka s dětmi.

Velký dík patří Iloně Kašů a její mateřskou starostlivost a výtečnou kuchyni (každé ráno byly křupavé housičky). Šebovi za dobrou náladu a duchovní servis a Pánu Bohu že jsme si to vše mohli užít a vychutnat.

Vaši Jakoubčí

• **Prusiny — weekend katechumenů**

Prusiny nás přivítaly nádherným západem slunce, který dával tušit, že pobyt zde bude prosycen čímsi neobyčejným.

Šebestián nám nedal moc času na aklimatizaci a hned se soustředil na naše nit-

ro . . . , tedy vydali jsme se na úžasnou cestu do nitra nás samých.

Za průběžných citací duchovní literatury, rozjímání nad těmito texty a našimi vlastními úvahami jsme sestupovali hlouběji a hlouběji. Rychlost onoho sestupování byla jistěna modlitbou . . . , modlitbou, jež nám pomáhala abychom neztratili směr a zbytečně neplýtvali slovy a myšlenkami, neboť cílem bylo ticho, abychom mohli lépe slyšet Boží volání ve svých životech. Aby naše víra byla posazena na nehlubších základech našich životů.

Pokud nám zůstala po rozjímání ještě nějaká „naše“ slova, pak noční Křížová cesta nám je stoprocentně vzala, takže po jejím skončení už nikdo nepromluvil, jen modlitba vyšla z našich úst.

Za ticha jsme šli spát. V sobotu ráno po duchovním rozcvičce opět modlitba a rozjímání nad rozličnými tématy lásky a víry. V poledne přestávka, v níž začalo to vše předchozí si „sedat“ na své místo, tam, kam mělo v našem nitru.

Odpoledne vždy jeden z nás bděl na modlitbách za celý katechumenát v kapli. Zde jsme se setkali většinou poprvé, tvář v tvář s tajemstvím Nejsvětější Svátosti. Toto setkání nás hluboce zasáhlo. Zde byl konec otázek a odpovědí. Zde byla radost.

Večer jsme po krátkém úklidu fary, kdy jsme se modlili práci, vyrazili na noční putování za Hospodinem, které bylo zřejmě skutečně Pánem poznamenáno, jeli-

kož dopadlo vše jinak, než mělo a všichni shodně citují, že to bylo pro jejich duchovní cestu pozeňnané putování.

V neděli po mši svatě v kostele sv. Jakuba Většího bylo cítit, že ticho, jež nás přesahuje, naplnilo naše srdce . . . a tato naplněná srdce měla k sobě velmi blízko a byli jsme bratři nejen slovem, ale i srdcem.

Šli jsme pěšky do Plzně a naše duše byly prosyceny radostí.

Toto vyprávění je jen slabým „odvarem“ toho, co jsme zažili spolu na Prusínách.

Luděk

Akce farnosti v dubnu 2001

- 30. 3. -1. 4. — duchovní obnova pro mládež v Železně Rudě.
- 5. 4. — v 19⁰⁰ hodin setkání františkánské mládeže v „Domečku“ — v 18 hod. mše svatá na Vinicích ve farním bytě (Brněnská 20) od 17⁰⁰ hodin tamtéž možnost svátosti smíření,
- 6.-8. 4. — Holostřevy, velká jarní brigáda pro mládež
- 7. 4. — duchovní obnova pro ženy. Od 9⁰⁰ do 18⁰⁰ hodin v „Domečku“, Komenského ulice. Hlídkání dětí a jídlo zajištěno
- 8. 4. — sbírka na charitu

Velikonoce:

- Zelený čtvrtek: 20⁰⁰ Lochotínský pavilon, po obřadech průvod s Eucharistií do kostela U Věch Svatých, zde adorace.
- Velký Pátek: 18⁰⁰ kostel U Věch Svatých
- Bílá Sobota: 22⁰⁰ kostel U Věch Svatých

• Vzkříšení: v 9⁰⁰ a 11⁰⁰ v Lochotínském pavilonu mše svatě

• Pondělí velikonoční: mše svatá není

• 20.-22. 4. Holostřevy: Scholé ve stodole. Setkání středoškolských a vysokoškolských studentů

• 18.-29. 4. Pouť františkánské mládeže do Assisi (doprovod bratří Regalát a Jiří)

• 24. 4. Farní rada od 20⁰⁰

• 28. 4. skautská výprava

• 29. 4. sbírka na Prusiny

Máte-li zájem o podrobnější informace, získáte je v Domečku u Šebestiána, Regaláta nebo Jiřího. (Komenského 13, tel./fax 019/752 11 23)

• **Sdružení Ledovec pořádá v sobotu 21. 4. 2001 Velikonoční koncert pro Ledovec.** Tento benefiční koncert, který se koná pod patronací Otce biskupa Fr. Radkovského a krajského hejtmana P. Zimmermanna, začíná v 19⁰⁰ hod. v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje.

V programu vystoupí paní Edita Randová (mezzosopran, zpěvačka Národního divadla v Praze), p. Jiří Kusý (baryton, bývalý sólista opery Divadla J. K. Tyla), kytaristka Milada Karezová, sbor Česká píseň, soubory De Profundis a Musica Placonia a další.

Koncert moderuje Klára Doležalová.

Vstupenky budou od začátku dubna k dispozici v knihkupectví Bethanie v budově biskupství, v městském informačním středisku vedle radnice a před koncertem v katedrále. Základní vstupné 50,- Kč, benefiční 100,-Kč a 300,-Kč a „soutěžní“ libovolně větší - nejvyšší částka bude odměněna věcnou cenou.

Výtěžek koncertu je určen k rekonstrukci fary v Ledcích pro účely terapeutického střediska pro mentálně postižené a psychiatricky nemocné spoluobčany.

Více informací o projektu získáte na webových stránkách www.ledovec.cz nebo na Dni otevřených dveří na Ledovci v neděli 15. 4. od 15⁰⁰ hodin.

Za Sdružení Ledovec srdečně zve

Martin Fojtíček

Další akce:

• V sobotu 7. 4. 2001 se od 15⁰⁰ koná na faře v Ledcích druhý ročník Velikonočního kraslicování. Zdobení kraslic vede Jarda Hrubý (letos více různých výtvarných technik), pletení pomlázek Martin Fojtíček. Rodiny s dětmi vítány, ostatní též. Autobus z Plzně ve 14³⁰ hod., odvoz z Ledců možno domluvit.

• V neděli 15. 4. od 15⁰⁰ hod. je na faře v Ledcích Den otevřených dveří na Ledovci. Představení projektu terapeutického střediska, video z podobných zařízení v Anglii, ukázky řemesel (předení, svíčky, točení na kruhu), pravděpodobně i živá muzika. Živé vstupy do vysílání ČRo Plzeň, soutěž o vstupenky na benefiční koncert. V sobotu stavba jednorázové keramické pece, výpal proběhne o Veliké noci, pec otevřeme v neděli odpoledne.

Na akce zve Sdružení Ledovec.

Mgr. Mgr. Martin Fojtíček

Ledce 1

330 14

tel.: 019/795 82 56

mobil: 0723/019 834 (Eurotel)

URL: www.volny.cz/ledce

nepřeje, dokonce sněží a padají kroupy. Do Assisi se večer vracíme v dešti, představa, že máme druhý den vyrazit pěšky na La Vernu nás děsí. Proto také ráno, přestože je krásný den, nevyjíždíme jako dosud v deseti, ale pouze v osmi (bez Regaláta a Zídi) do Cortony, kde je nádherná poustevna *Le Celle*, hrob prvního generála, bratra Eliáše, a hlavně sv. Markéty, patronky jak města, tak celého sekulárního řádu. Auto necháváme kousek za Arezzem a pak již opravdu pěšky vyrážíme na večer do hor. Máme s sebou jen jeden stan, proto někteří spí pod širákem. Třetí den doputováváme šťastně na *La Vernu* (krásné počasí nás již neopustilo) a pak zpět autem do Assisi. Poslední den našeho pobytu trávíme opět v Assisi, kde si připomínáme Františkovu smrt a tím ukončujeme putování po jeho stopách - všude jsme si přečetli z Pramenů to, co se k danému místu váže a snažili se setrvat v tichu a modlitbě, ale to se nám ne všude podařilo. Večer máme "rozlučkovou párty", při níž slavíme Regalátovy narozeniny. Do Plzně se vracíme po celodenní jízdě (a zastávce v krásné poustevně *Montecasale*) v sobotu 28. dubna. Jsme mile uvítáni Paschalem - Šeba den předtím odjel do Anglie.

30. 4. se u nás sešlo definitorium. Regalát se jednou zmínil katechumenům, že by někdy rád zažil dortovou válku, tak mu teď k narozeninám jeden dort připláclí na obličej.

4. května odjel Paschal s Didakem na víkendové setkání animátorů dětí na Labuť.

7. 5. se vrátil Šeba z Anglie.

8.-9. 5. jsme s Paschalem, Elvou, Jeronýmem a Benediktem a skoro 50 dalšími kněžími, řeholníky a laiky (těch bylo opravdu pár) na Vranově na semináři o duchovním doprovázení. Z přednášek mě zaujal jen Jindra Kotvrda, zajímavé bylo sdílení ve skupinách. Všeobecně se seminář hodnotil jako výborný nápad (u jehož zrodu byl i náš Paschal), v němž by se mělo pokračovat.

10.-11. 5. si děláme obnovu na Labuti (bez Paschala), Regalát pokračuje v četbě Matury. Cestou zpět se stala nepříjemná příhoda:

Jak Šebestiánovi ukradli mobil

Šebestián si odskočil z auta do jednoho obchodu a když se vrátil, neměl mobil. Zastavil se tedy v prodejně Paegas, aby alespoň zablokoval kartu, jenže to nejde, že prý má zkusit zavolat na svůj mobil a domluvit se zlodějem, jestli je slušný, že mu kartu vrátí, protože je mu celkem na nic. Tak šel hned po příjezdu volat (zatímco my jsme vykládali auto) a zloděj to po chvíli vyzvánění zvedl:

Z: Prosím!

Š: Dobrý den! Prosím vás, vy jste asi omylem našel můj mobil, že?

Z: To nebylo omylem!

Š: Tak se vám to povedlo, že?

Z: Povedlo!

Š: Mohl byste mi, prosím, vrátit alespoň kartu, vám k ničemu nebude!

Z: Kolik na ní máte?

Š: Hodně, přes dva tisíce.

Z: Tak to máte smůlu!

Š: Podívejte, nestačil by vám telefon, já tu kartu opravdu potřebuji!

Z: Tak dobře, kde si dáme sraz?

Š: ... No, jak se vám to hodí!

Z: Tak třeba v Domečku!

Š: A kdy?

Z: Třeba ihned!

Š: ... Jiří, tys ho našel?

Z: Našel.

V sobotu 12. 5. jsme pozvali naše rodiče (přijeli všichni až na paní Regalátovou) a ukázali jim med. zahradu, Prusiny, pustili video z některých našich akcí a hlavně si jen tak popovídali. Pan Regalát a paní Paschalová přespali do neděle a byli s námi na mši. Myslím, že se "SRPŠ" velmi povedlo.

14. 5. bylo večer u Frouzů setkání animátorů, na kterém se připravoval program pro mládež na Dny víry.

17. 5. jsme s Regalátem jako posila plzeňského týmu odjeli do Pelhřimova na volejbalový turnaj mezi biskupstvími.

Víkend od 18. 5. mám s Františkánskou mládeží Chýšky v Holostřevěch. Nikdo z nás šesti dosud Chýšky nezažil, takže trochu improvizujeme. Stěžejní byla sobota od snídaně do nešpor, kdy jsme se všichni rozešli do okolí a tam si kvůli dešti našli různé stromy a skalní převisy, pod nimiž jsme v tichu a samotě rozjímali. Jinak jsme si udělali společnou procházku, táborák, povídali si a modlili se. Nedělní mši pro nás měl Šebestián.

21. 5. měl u PMS pohřeb o. Norbert.

22. 5. jsem v Brně povídal do rádia Proglas o Františkánské mládeži.

25. 5. začínají Dny víry - já jsem zapojen do programu pro mládež, Regalát a Paschal zpovídají.

V neděli se narodil Kryštof Fojtíček a večer u nás v Domečku hraje divadlo Střechylos.

29. 5. se sešla farní rada, aby diskutovala o družbě s farnostmi v Praze a v Řezně a faře v Hřešihlavech, která spadá do správy našeho bratra Pavla. Biskupství hledá možnosti jejího využití. Vypadá to tak, že ji bude využívat k duchovním a rekreačním účelům naše farnost spolu s Křesťanským společenstvím v Plzni.

V sobotu 2. června má u nás Tomáš Holub obnovu pro muže, já s Regalátem dopoledne v Kvášňovicích ukládáme urnu Jakuba Vašků, odpoledne s Broučky dělám dětské odpoledne v Ledcích, večer slavíme na Roudné svatodušní vigílii.

V neděli je v katedrále biřmování, večer máme pro biřmovance pohoštění, před ním ještě chvály:

Slavnostní nešpory

Až do krátkého čtení probíhají normálně. Pak Paschal povstává a čte z Církevních otců delší čtení, které pro dnešní slavnost vybral. Ve vedlejší místnosti si děti hrají na schovku. Paschal končí biblickým zvoláním "Přijď, Pane Ježíši!", sedne si a je chvilka ticha, do něhož zazní rázně: "Už jdu!" Malý Míša se vydává hledat ostatní děti, zatímco nešpory na chvíli ztrácejí vážný charakter.

4. 6. je na Brněnské poslední setkání animátorů v tomto školním roce. Bavíme se o jednotlivých společenstvích, zvláště o Broučcích, které nadále již nepovedu já s Janinkou, ale snad Zdeněk s Májou. Také domlouváme "Zahradní slavnost".

6. 6. přijeli Lukáš s Justinem a jsou s Šebou přes noc na Prusinách. Druhý den přijel ještě Vianney, všichni společně jsme "drželi komunitní večer". Třetí den jsme si prohlídli františkánský klášter a zastavili se u hrobu bratří.

V sobotu 9. 6. je Regalát na motýlí farmě, já jedu s dalšími pěti nadšenci na kole (doprovodné vozidlo řídí Šebestián) k našim bratřím do Neukirchen, kam druhý den dorazí autobus s dalšími účastníky farní pouti. Slavnostní mši o Nejsvětější Trojici má Paschal. Bratři nám nabídli čaj a kafe, pak jsme se přesunuli do dětského areálu pod *Hohen Bogen*, kde však byla většina atrakcí zavřena, neboť dost hustě pršelo.

V pondělí obědváme u salesiánek a večer pak odjíždíme na rekolekci do Labuti. Regalát pokračuje v četbě Matury. Místo o naší komunitě diskutujeme o komunitě studentek na Brněnské, kterou čekají personální změny.

13. 6. odjíždím přes noc do Soběslavy k Jardovi Průkovi, s kterým vytváříme internetovou stránku františkánské rodiny.

V pátek 15. 6. odjíždíme až na Regaláta do Prahy na setkání mladých bratří, které zorganizoval Dominik, druhý den má v katedrále kněžské svěcení Bartoloměj.

Při nedělní mši jdou u nás tři děti k prvnímu svatému přijímání, odpoledne odjíždíme do Liberce na rohožkovou kapitolu, cestou tam i zpět se zastavujeme u mých rodičů na Žehrově, což nám vyneslo spoustu jídla. Z programu "U Obrázku" stojí za zmínku zvláště přednáška Václavova a Regalátova, "bouřková" křížová cesta bratra Benedikta, diskuse o Prusinách a fotbalové utkání, v němž bohužel Plzeň podlehla.

Víkend od 22. 6. jsem v Olomouci na setkání zástupců Františkánské mládeže. Především připravujeme letní setkání v Rančířově, navštívili jsme sestry kapucínky ve Šternberku a bratr Kryštof nám pověděl něco o působení Ducha svatého ve Františkově životě.

27. 6. máme u nás před Domečkem "**Zahradní slavnost**" v duchu 30. let, jíž se loučíme s tímto školním rokem. Potom máme s obyvatelkami farního bytu rozhovor o jeho složení v příštím roce.

28. 6. se sešla farní rada, ale již neřešila žádné zásadní věci, spíše se věnovala společenským povinnostem.

- 59 -

16. kapitola - prázdniny 2001

Již 30. června nám odjel Regalát. Nejdříve měl poutní mši na Vršíčku u Rokycan, kde dostal výslužkou kuřátko, a po tom kuřátku sra...ku. A ta ho neopustila skoro celé prázdniny: pobyt u rodičů byl ještě "v pohodě", zato exercicie celé proležel, pak se živil rohlíky a chodil na různá vyšetření. Chudinka nám z toho tak zeslábl, že i naše *vřelá bratrská láska* ho jen stěží postavila na nohy (tím spíš, že jsme ho skoro celé prázdniny neviděli). V srpnu se snažil především pracovat na svých skriptech, ale "furt ho votravovali nějakí snoubenci".

Šebestián měl také úžasné prázdniny na Prusinách, kam ho jezdili navštěvovat brigádníci, sem tam mezi nimi i nějaký brácha či kandidát. My latiníci víme, že mezi rekreací a rekonstrukcí není valného rozdílu, Šeba se tak ale netvářil. Nejdéle si odskočil z Prusin na tři dny, aby s Františkánskou mládeží šel žebrotou. Jak vypadalo toto "Putování" si můžete přečíst na internetu (www.ofm.cz/archiv/Frant.mladeze), zde ocituji jen část: "Společně jsme šli nějakých deset kilometrů, přitom jsme se modlili za lidi, ke kterým jdeme, až jsme přišli do nějaké větší vesnice. Tam jsme se rozdělili na dvojice a trojice, chodili dům od domu a nabízeli pomoc za trochu jídla. Někdy nám byl nabídnut i nocleh, jindy jsme spali pod širákem (největší drsoň výpravy byl dozajista Radek, který kromě svetru a kartáčku na zuby neměl vůbec nic). Ráno jsme se všichni sešli, pomodlili breviář, příp. slavili mši, posnídali z toho, co komu zbylo a povídali si o tom, co kdo prožil. Pak jsme znovu společně putovali a potom se zase rozdělili na dvojice a trojice ..."

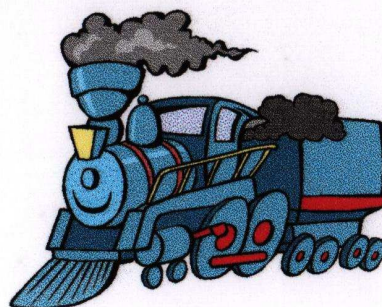
Paschal byl červenci na farním táboře a rodinné rekreaci na Ostrůvku v Č. Lese a u maminky, v srpnu byl necelých čtrnáct dní s Kinder a Krut'aj v rumunských horách a pak nám i s Jeronýmem, Jardou J. a Maruškou Z. frknul do Albánie.

Já jsem začátek prázdnin strávil prací na počítači a na našem novém travnatém hřišti. Též jsem se zúčastnil Putování; s Broučky jsem jel Vltavu (z Lenory do ČB), byl na vandru v Krušných Horách a v Horní Blatné dělal program pro děti na rodinné rekreaci. Pak jsem byl týden u rodičů a na exerciciích. Poslední čtyři dny prázdnin jsem strávil s Frant. mládeží v Rančirově u Jihlavy (opět na internetu).

Mašinka

Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,
jede, jede do Blatný, veze BROUČKY udatný.

1. Přivezla nám Marcela, je s ním sranda docela,
zprvu z dětí hrůzu měl, pak by je všechny domů chtěl.

2. Přivezla nám i Kačku, u dětí jde na dračku,
Vašík, Verča, Anička, říkaj - prima tetička.

3. Přivezla nám i Zdendu, už máme o něm legendu,
jak si život málem vzal, bohudík jen blafoval.

4. Přivezla nám Martinku, křehkou jako květinku,
však kdyby děti zlobily, srovná si je ve chvíli.

5. Přivezla nám Jiřího, rok už neumytýho,
pak legát zhřešil na chvíli, děti ho za trest umyly.

6. Přivezla nám Janičku, hlavní broučí holčičku,
když na povel Broučky má, hned jde všechno raz a dva.

Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,
veze Broučky pryč od nás, DĚKUJEME, za rok ZAS!

FARNOST PLZEŇ 1 – SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

br. františkáni, Komenského 17
393 13 Plzeň
tel./fax: 752 11 23, e-mail: ofmplzen@top.cz

- 4.-6.5. výprava animátorů skauta (s otcem Paschalem)
- 11.-13.5. „keramické Holostřevy“
- 18.-20.5. Chýšky modlitební víkend františkánské mládeže
- 19. 5. skautská výprava
- 19. 5. „Ledecké velmi kulturní odpoledne“
15 hod. pozdní večer v Ledcích na faře
Odpoledne plné divadel, koncertů, happeningů a překvapení, s divadelním souborem Rámus, se Standou Kahudou, skupinou Poitín a ost.
- 22. 5. 19 hod. v „domečku“ setkání staršovstev
- 2. 6. 9-17 hod. v „domečku“ duchovní obnova pro muže
- 2. 6. „Den dětí v Ledcích na faře“
15 hod. hry a soutěže
17 hod. vystoupení loutkového divadla „Kuba“ v kult. Domě

• Duchovní obnova pro ženy

se konala opět po roce (7. 4.) v „domečku“ v sobotu před Květnou nedělí od rána až do večera. Stejně jako loni byl servis našich žaludků díky obětavým maminkám (hlavně Aniče Š. a Věře K.) skvěle zajištěn. Totéž se dá říci i o servisu našich duší, tedy o tom, proč jsme byly naším Pánem i otcem Paschalem pozvány. Tématem celého dne byl úryvek z Lk 7,36-50 kající hříšnice.

To, že jsme každá jiná, ukazuje vzorek názorů a pocitů některých účastnic:

- málo prostoru pro ticho,
  - moc prostoru pro ticho, byl zneužitý
  - dlouhý čas na oběd a po něm, příliš a zbytečně se povídalo
  - dobře, že byl dlouhý čas na oběd a po něm, možnost svátosti smíření
  - čekala jsem něco jiného
  - kdo chtěl, prostor a místo pro ticho si našel
  - bylo to úžasné nasměrování ke svátosti smíření
  - cítila jsem se spíš jako pozorovatel
  - byl to krok do hloubky
  - uvědomění si, jaká vlastně jsem výzva ke změně
  - silná touha, volání po odpuštění, jistota odpovědi
  - svým životem se chci co nejvíce přiblížovat výroku „zbláznit se pro Krista“
- To, že jsme si všechny podobné a blízké, potvrzuje uvědomění si vlastní hříšnosti, malosti, neschopnosti, slabosti a na druhé straně vědomí Boží milosti, jeho nekonečné lásky ke všem hříšníkům, kteří nemají tvrdé srdce a najdou své místo u Ježíšových nohou.

A nakonec připomenu slova otce Paschala: „Bez vědomí existence lékaře by bylo zpytování vlastních hříchů zoufalstvím. S tímto vědomím však vede k setkání s Ním.“

Jana T.

• Velikonoční vigilie v kostele Všech svatých

„... probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil. Vy-mazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž.“ (Kol 2, 13-14)

Je pro mě nelehkým úkolem podělit se s vámi o dojmy z velikonoční vigilie, kterou jsem měla možnost prožívat jako jedna z těch, jimž byla té noci udělena svátost křtu. Nejsm dosud schopna nahlédnout vše z odstupu, pochopit velikost věci, jež se ne z naší moci ten večer před námi odehrávaly tak snad jen shluk trochu zmatených pocitů a upřímných díky.

Velikonoční triduum je obdobím hlubokého ticha a očekávání. Spolu s prvními učedníky každoročně celá církev se zatajeným dechem přihlíží onomu konečnému vítězství světla nad tmou, radosti nad smutkem, života nad smrtí. Každý z nás čtrnácti tak trochu ustrašených, ale především šťastných katechumenů ty chvíle prožíval asi trochu jinak zavolání týměž Pánem přicházíme z různých směrů, pokračovat však toužíme společnou cestou.

Křest bývá přirovnáván k novému zrození a tyto dva okamžiky mají opravdu mnoho shodného. Zrozen z Lásky je novokřtěnec omyt ode vši špíny, již si s sebou na svět přinesl, něčí laskavé ruce jej osuší a obléknou do bělostně čistého roucha. Člověk je poprvé osloven svým novým jménem. První okamžiky života bývají také v obou případech provázeny pláčem, který je důležitým prvním nádechem k novému životu. Křtem umíráme světu a rodíme se do velké rodiny všech křesťanů,

v níž žije mnoho sester a bratří, ale všichni jsou dětmi jediného a nekonečně milujícího Otce, který je už od prvních okamžiků života přichází nasytit vlastním tělem... To vše jsou tajemství naší víry, kterých se lze dotýkat pouze srdcem, protože všechna slova znějí tak nekonečně prázdně!

„He, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít.“ (Zj 3,8)

Náš velký dík patří celé farnosti, jenž nás přijala mezi sebe a po celou dobu našich příprav nesla svými modlitbami, i všem našim kmotrům za pevnou oporu ve chvílích pochybností. Komunitě našich bratří františkánů pak za možnost prožít poslední dny před křtem společně ve ztišení a modlitbách. Poskytnutím prostoru pro duchovní růst, citlivým vedením a svědecktím vlastními životy pro nás dokázali vytvořit bezpečný pocit domova a umožnili nám tak nezapomenutelný vstup do nového života.

Kéž plamen křestní svíce nikdy neuhasne v našem nitru. Kámen je odvalen, hrob zůstal navždy prázdný...

Vladimíra Terezie Křížová

Máte-li zájem o podrobnější informace, získáte je v Domečku u Šebestiána, Regaláta nebo Jiřího.

(Komenského 13, tel./fax 019/752 11 23)

• Čt 24.5. Slavnost Panny Marie Pomocnice křesťanů mše sv. v 18⁰⁰, ráno mše sv. nebude

FARNOST

PLZEŇ 1 — SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

br. františkáni, Komenského 17
323 13 Plzeň

tel./fax: 752 11 23, e-mail: ofmplzen@top.cz

• ‚Květen 2001 s růžencem‘ — ohlédnutí.

Každý pátek kolem deváté hodiny ráno se scházíme (většinou maminky z domácnosti a často spolu se svými malými dětmi) v Domečku k modlitbě svatého růžence. Tyto modlitby jsou míněny hlavně za naši farnost a za všechny, kdo v ní žijí.

Koncem dubna jsme přemýšlely, jak nastávající máj strávit v těsnějším spojení s naší nebeskou Matkou a jakým způsobem zapojit celou farnost. Rozhodly jsme se iniciovat — stejně jako v loňském roce — modlitby sv. růžence na zvláštní úmysl na každý květnový den. Chtěly jsme prostřednictvím Panny Marie prosit Boha za naši farnost a za dění v ní i v našem městě.

Kdo se cítil oslovený, pomodlil se každý den jeden desátek růžence s libovolným

tajemstvím na úmysl tohoto dne. Úmysly modliteb na jednotlivé dny byly vytištěny a k dispozici v Lochotínském pavilónku a v Domečku. Snažili jsme se do svých modliteb zahrnout nejen věřící, ale i ty, kteří žijí v naší farnosti a o Bohu příliš neví nebo vědět nechtějí. Od 25. května jsme tyto modlitby rozšířili o Svatodušní nověnu. Modlitbu každý konal v jemu příhodném čase, buď sám či s rodinou, možná i s přáteli.

Snad se nám tedy takto zrodila krásná a prospěšná tradice. Bohu díky.

Věra K.

- 1. 6. — kostel Všech svatých 17⁰⁰
Dětská mše svatá při příležitosti Mezinárodního dne dětí.
- 2. 6. ‚domeček‘ 9⁰⁰–17⁰⁰
Duchovní obnova pro muže.

Putovali jsme do Neukirchen

V neděli 10. června jsme se vydali na farní pouť do bavorského Neukirchen bei Heiligen Blut. Přesněji řečeno v neděli putovali ti, kteří vyjžděli přistaveným autobusem. Naše zdatná mládež v čele s bratrem Jiřím a s doprovodným vozidlem řízeným bratrem Šebestiánem vyrazila na kolech o den dříve, již v sobotu a přespala v klášteře bratří františkánů, který se nachází právě v Neukirchen.

My ostatní jsme putovali pod vedením bratra Paschala. V dobré náladě jsme vyjeli a brzy dorazili na německé hranice, kde nás již na kole očekával bratr Šebestián. Chvilí poté vedl náš autobus až na místo vhodné k započatí malé pěší pouti. Zde jsme se rozdělili. Kdo z nejrůznějších důvodů nemohl pěšky, pokračoval autobusem do nedalekého Neukirchenu, my ostatní jsme se za vedení bratra Šebestiána vydali pěšky.

Každý šel podle své chuti, někdo rychleji někdo pomaleji, a tak se stalo, že se naše procesí roztáhlo v délce možná i kilometr. Každý z nás jistě nesl při této pouti v sobě mnohá poděkování a prosby.

Počasí nám celkem přálo (to jest neprašelo), a tak jsme všichni obdivovali krás-

nou kopcovitou bavorskou krajinu s mnoha selskými usedlostmi.

Společnou mši svatou sloužil bratr Paschal v tamějším klášterním kostele. Promluva byla na téma Svaté Trojice.

Siestu jsme strávili ve velké místnosti františkánského kláštera, kde nám byla nabídnuta spousta horké kávy a čaje. V klášteře žijí čtyři starší bratři františkáni, byli k nám velmi laskaví a vlídní, cítili jsme se u nich velmi pěkně.

Odpoledne jsme strávili na úpatí hory Hohen Bogen, kde je kromě jiného park s atrakcemi pro děti. Většina atrakcí však kvůli špatnému počasí byla mimo provoz, přišlo totiž jako z konve. Děti se však přesto bavily dobře a my dospěláci jsme zase měli radost z nich.

Domů jsme se vrátili v podvečer, cyklistická část výpravy později. Pouť se nám líbila, tak jsme si slíbili, že někdy zase pojedeme a nejraději za deště.

Děkujeme za hezkou pouť organizátorům, všem účastníkům za dobrou náladu a hlavně Bohu a Panně Marii za ochranu.

Věra K.

Exodus na Ostrůvku

(Letní akce lochotínské farnosti)

Jestlipak víte, jak spolu souvisí Druhá kniha Mojžíšova a rekreační zařízení ztracené uprostřed tachovských lesů? Devět rodin, které našly odvahu vyjít ze svých domovů a vydat se do zaslíbené (?) země, by Vám mohlo na tuto otázku snadno odpovědět.

Na letošní dovolené pro rodiny s dětmi, jež se odehrála právě na Ostrůvku, byla totiž pro rodiče připravena dvoudenní duchovní obnova využívající právě texty z Exodusu. Zatímco se rodiče zamýšleli nad putováním Izraele a obnovovali své

křestní sliby, starala se o jejich ratolety šestičlenná smečka hlídačů. V dalších dnech pak už společně celé rodiny absolvovaly pouť na Šelmberk, prošly pohádkovým lesem, vybojovaly mnoho medailí v olympiádě a ti nejstatečnější vysvobodili princeznu z moci zlých a nebezpečných druidů. Kromě toho se zpívalo, povídalo, koupalo, procházelo, hrál se volejbal a fotbal ...

Zkrátka všichni se obnovili, odpočinuli si (snad kromě hlídačů, kteří byli na konci týdne řádně unaveni a přesto odhodlaní vdávat se a ženit) a po více než týdnu odjžděli domů s novými silami.

MK

- 30. 9. jsme zváni na zájezd do Prahy spojený s návštěvou farnosti u Panny Marie Sněžné.

Ohlédnutí za táborem

Třetí týden v červenci jsem byla na táboře v Ostrůvku u Tachova. Cílem našeho tábora bylo obejít Svět za 10 dní. Hráli jsme různé bojové a noční hry. Velmi dobře nám zde vařil pan kuchař Michal Slivka. Spali jsme v chatkách po čtyřech. Téměř každý den jsme mohli spát venku nebo v chatce. Lovili jsme také různé bobříky. Například bobříka mlčení, hladu, odvahy, odolnosti, ušlechtilosti a mnoho dalších. Poslední den večer každé družstvo dostalo brambůrky, limonádu a různé sladkosti. Druhý den po snídani jsme odjeli domů.

Katka, 11 let.

FARNOST PLZEŇ 1 — SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

br. františkáni, Komenského 17
323 13 Plzeň
tel.: 752 11 23, e-mail: plzen@ofm.cz

• internetová stránka „Františkánské rodiny“: <http://www.c-box.cz/plzen.ofm/>

• Komenského 17 — domeček — mše sv. po-čet 17³⁰

• 7. 10. Bude v kostele Všech Svatých na Roudné v 19 hod. tichá modlitba se zpěvy z Taizé.

• 5.–7. 10. fara v Hřešihlavech: oslava svátku sv. Františka. Zváni jsou všichni jeho ctitelé, především Františkánská mládež. Hlavní body programu budou: promluva br. Pacifika OFM Cap a br. Dominika OFM, mše svatá, adorace, breviář, rozhovory, procházka, táborák. Další informace u bratra Jiřího v Domečku.

• 12.–13. 10. ZÁHRADA — romanticko-filozoficko-pracovní akce inspirovaná stejnojmenným slovenským filmem. Pořádá sdružení LEDOVEC na faře v Ledcích. Začátek v pátek večer v 19¹⁵ hod.

• 24. 11. proběhne již tradiční farní pout do Prusin „na Krista Krále“, následující den, v neděli, bude na faře v Prusinách „Den otevřených dveří“ nové františkánské kontemplativní komunity.

• Dovolená rodin v Blatné — léto 2001

Nyní, ve stínu tragédie v Americe, zpětně vnímám pohodovou letní dovolenou rodin trochu jinak, než předtím. Mnohem silněji si uvědomuji cenu klidných, radostných dní, naplněných pouze „starostmi“ o to, jak je pěkně a příjemně naplnit.

Týden v Blatné prožívalo osm rodin společně se společenstvím mladých „Broučky“ (vedených bratrem Jiřím), kte-

ří se obětavě starali o všechny naše děti, abychom si mohli více odpočinout.

Naší kuchařkou byla pro tentokrát Petra N., jež si vedla velmi zdatně a ke své kvalifikaci učitelky hudby a francouzštiny by mohla směle přiřadit i vaření pro závodní jídelnu.

Bratr Jiří nám byl samozřejmě duchovním vůdcem, jak při ranních chválách a večerních nešporách, tak při bohoslužbách slova, jenž se za velmi krásné duchovní atmosféry uskutečnily v kostele sv. Vavřince. Střeďeční bohoslužba byla v předvečer druhého největšího františkánského svátku zvaného Porcinkule a Broučci nám během ní dokonce velmi barvitě a v kostýmech zahráli scénu ze života svatého Františka.

Myslím, že jsme si během naší dovolené užili snad všech příjemností, které lze vymyslet: společného cyklistického výletu na Boží Dar výpravy do rašeliníšť za masožravou rosnatku (tentokrát nenalezena) a vzácným čarověním hostiny pro labužníky (podávalo se výborné skopové na grilu). Hráli jsme volejbal, jezdili plavat do Potůčků, chodili na výlety, kluci denně pod vedením Honzy Š. trénovali fotbal. Tradičním se stalo večerní svařování vína, zpívání a povídání. Právě zde se projevovalo, jaké máme mezi sebou skvělé hudební, pěvecké, ba i baletní talenty.

Děti se báječně bavili při Broučky pečlivě předem připravené celotýdenní hře,

v níž ve vlastnoručně obatikovaných modrých a červených tričkách představovali obyvatele dvou soupeřících středověkých měst. Vrcholem této hry byl vedle noční hry se strašidelným rytířem bezesporu okamžik, kdy nadšené děti všem Broučkům „za trest“ myli nohy.

Díky Bohu za tyto dny, prodchnuté přátelstvím a pocitem sounáležitosti s milým a dobrým společenstvím. Díky za možnost být spolu, za pokoj a bezpečí.

Věra K.

• Co nového v Holostřevch

Nejprve pro ty, kdo nevědí, co je tam „starého“: V Holostřevch (to je vesnice poblíž Stříbra) stojí krásná barokní fara, díky mnohaletému neuzívání bohužel značně zchátralá. V roce 1998 se jí ujalo několik lidí, kteří založili občanské sdružení Komunita Noe a začali faru pomalu opravovat. Část domu bude obývat křesťanská komunita, část bude sloužit těm, kdo budou chtít být kratší či delší dobu v ovzduší společné práce a modlitby. Kromě toho komunita již pořádá nejrůznější akce a setkání, jako jsou duchovní obnovy, ke-

ramické dílny, společenskovoední vikendy, a v neposlední řadě brigády k záchraně a obnově fary.

V letních měsících se konal například divadelní a hudební festival „Holostok“, týdenní modlitebně — brigádní „Práce a kontemplace“ nebo pobyt pro rodiny s dětmi.

Tak, a teď konečně co je nového: V červenci dostala komunita příspěvek 100 000 marek od německé nadace Renovabis. Díky tomu i díky drobnějším darům od různých jednotlivců a institucí bude možno konečně přistoupit k zásadnější rekonstrukci. Protože chceme peníze využít co nejúčelněji, budeme řadu prací provádět svépomocí (a s vaší pomocí, budete-li chtít). Proto v nejbližší době budou mít prioritu brigády, obohacené o prvky ze setkání jiného druhu (možnost tiché modlitby se zpěvy z Taizé, keramická hlína a košíkářské proutí k dispozici pro volné chvíle, večerní povídání a zpívání apod.).

Nejbližší brigády budou 21.–23. září., 19.–21. října, 9.–11. listopadu. Každý je srdečně zván.

Elva

FARNOST PANNY MARIE RUŽENCOVÉ

Jiráskovo nám. 30
tel. 72 41 660, e-mail: op.plzen@atlas.cz

Informace

- Charitní šatník — otevřen každý den ve Wenzigově ul. 5
- Každý čtvrtek po ranní mši sv. úklid kostela
- Každý pátek po večerní mši sv. adorace v zimní kapli

Mše svaté

- úterý — pátek — ráno v 7⁰⁰ hod. v zimní kapli
- 1. sobotu v měsíci (6. 10.) mše sv. v 8⁰⁰ hod. v kostele a po ní modlitba celého růžence v zimní kapli do cca 10¹⁵ hod.

2001

ZÁŘÍ

15.9. - B
22.9. - O
29.9. - K-Ť

ŘÍJEN

6.10. - Ki
13.10. - S
20.10. - H
27.10. - B

LISTOPAD

3.11. - O
10.11. - K-Ť
17.11. - Ki
24.11. - S

PROSINEC

1.12. - H
8.12. - B
15.12. - O
22.12. - K-Ť

LEDEN

12.1. - Ki
19.1. - S
26.1. - H

ÚNOR

2.2. - B
9.2. - O
16.2. - K-Ť
23.2. - Ki

BŘEZEN

2.3. - S
9.3. - H
16.3. - B
23.3. - O
30.3. - K-Ť

DUBEN

6.4. - Ki
13.4. - S
20.4. - H
27.4. - B

KVĚTEN

4.5. - O
11.5. - K-Ť
18.5. - Ki
25.5. - S

ČERVEN

1.6. - H
8.6. - B
15.6. - O
22.6. - K-Ť
29.6. - Ki

- BROUČCI
- OSTRŮVEK
- KRUTAJ - ŤUŤAJ
- KINDER-SPOLČO
- SLONISKO
- HIMBAJS

ÚKLID VĚDY V PÁTEK (MOŽNOST PŘEHODIT SI NA ČTVRTEK)

ÚKLID DOMEČKU

SRPŇ

N 16.9.
K 23.9.
E 30.9.

ŘÍJEN

A 7.10.
B 14.10.
N 21.10.
K 28.10.

LISTOPAD

E 4.11.
A 11.11.
B 18.11.
N 25.11.

SAVO

PROSINEC

K 2.12.
E 9.12.
A 16.12.
B 23.12.
2(30.12.)

LEDEN

N 6.1.
K 13.1.
E 20.1.
A 27.1.

ÚNOR

B 3.2.
N 10.2.
K 17.2.
E 24.2.

BŘEZEN

A 2.3.
B 9.3.
N 16.3.
K 23.3.
E 30.3.

DUBĚN

A 6.4.
B 13.4.
N 20.4.
K 27.4.

KVĚTEN

E 4.5.
A 11.5.
B 18.5.
N 25.5.

ČERVEN

K 1.6.
E 8.6.
A 15.6.
B 22.6.
N 29.6.

⇒ uklízí se vždy ve čtvrtek (od 16 hod)
-dle rozpisu
(je možno přehodit si
úklid na pátek,
po domluvě)

N... nejmladší s. (Elvavo a Haničky)
K... Kinder s. (Kristi a Hašmičky)
E... Elvavo s. (bývalí katechumeni)
A... spolčo A+ (šebovo)
B... společenství (Jeronymovo)

17. Nový školní rok 2001

Nevím, jak v jiných komunitách, ale v Plzni to bývá po prázdninách tak, že začátkem školního roku přibude spousta práce a organizování, na začátku akademického roku také bratři. Jinými slovy: ten brácha, který zůstane v září doma, je chudák. V minulosti to byl několikrát Šebestián, letos to padlo částečně na Jiřího a Regaláta. O to větší radost měli v druhé půli září ze svého „moderátora“ Paschala, šťastně se vrátivšího z Albánie, a z Didaka, který po příjezdu ze Španělska nejen rozšířil naši komunitu do počtu čtyř, ale stal se i jejím „strážcem“ místo Šebestiána, který se již definitivně přestěhoval na Prusiny.

8. září se Jiřímu v Praze u PMS vdávala sestra Klára. Při bohoslužbě zářil štěstím nejen její syn Jakub, ale především oddávající bratr Bartoloměj, neboť již den před svatbou dostal k tomu dispens z Říma.

15. září měli v Leducích křest Alžbětka Frouzová a Kryštof Saturnin Fojtíček. Téhož dne se brali Johanka a Michal Svobodovi v Miličíně za hojné účasti plzeňských skautů, z nichž mnozí asi dlouho nezapomenou na zpáteční blinkací jízdu s Jiřím v mikrobuse.

17. září, v den Stigmatizace sv. Františka, jsme se zúčastnili provinční pouti v Olomouci, která spočívala ve slavení eucharistie, obědě a přednášce br. Regaláta o sv. Janu Kapistránovi, který založil místní observantský klášter, později předaný dominikánům, kteří nás v něm mile hostili.

22. září se na Roudné brali Hanka a Karel Šimrovi.

V sobotu 29. se nekonala duchovní obnova, protože Jiřího a Regaláta postihly zdravotní problémy, místo ní si Didak s Paschalem udělali výlet do Habartic a Nepomuku.

3. října se bratři Lukáš a Justin spolu s kandidátem Ondřejem stěhují na Prusiny, zatím však do školy, protože rekonstrukce fary stále pokračuje. Večer spolu s nimi a farností slavíme Transitus v kostele na Roudné.

Svátek sv. Františka slavíme jako vždy „U mrtvých františkánů“ v našem bývalém klášteře. Oslava pak pokračovala celý víkend s Františkánkou mládeží v Hřešihlavech. Znovu jsme si prožili Transitus, měli adoraci a táborák, byli na procházce a skotačili. Mši a povídání o Františkovi pro nás měl kapucín **bratr Pacifik**, nedělní mši náš bratr Dominik, vaření měl na starosti kapucín br. Romuald. Já jsem to organizoval (tak, jak to umím jenom já).

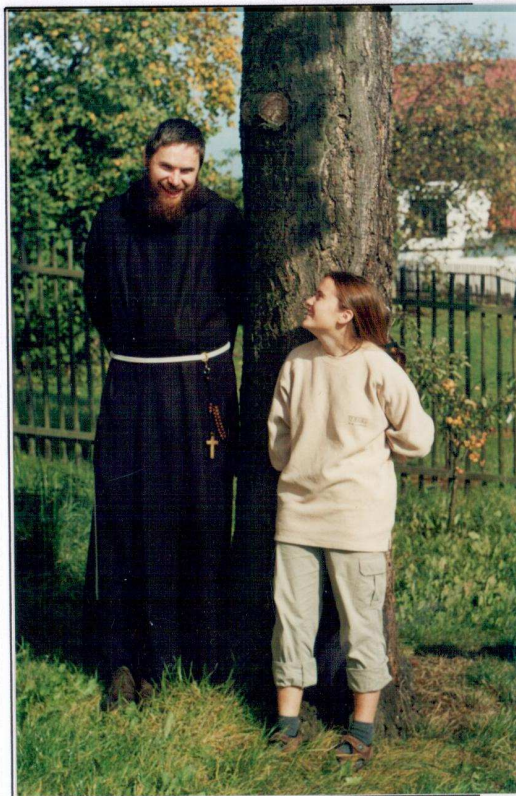
5. odjel Regi do Říma na kurs pro formátory, vrátí se až 2. listopadu.

12. října se uskutečnila v Leducích již tradiční „Záhrada“ a následující den setkání animátorů mládeže - jednotlivé role v týmu nám pomáhal rozkrýt Roman Čiviš.

V neděli 14. jel Jiří s mikrobusem farníků na pouť do Hájku u Prahy, ve Svatém Jáně slavili eucharistii a udělali si krásnou procházku.

V pondělí se u nás sešli definitoři, společně obědváme na Prusinách.

18. a 19. října si na Prusinách děláme již dlouho očekávanou duchovní obnovu, po níž odjízdim na 14 dní s Františkánskou mládeží do **Assisi**. V letošním roce je to již podruhé, proto se budu opakovat co nejméně a napíšu, v čem se obě pouti lišily:

Opět jsme jeli mikrobusem (čtyři kluci a pět holek) a opět tvořili většinu Plzeňáci, přestože jsem se snažil pozvat „frmoláky“ z celé republiky a nikoho jsem nemusel odmítat - vešli jsme se akorát. Byli jsme bez kněze a znalosti italštiny. Toho prvního litovali ti, kteří by se během pouti rádi vyzpovídali, toho druhého litovali všichni - hlavně při italských mších a nešporách a při kontaktu s lidmi.

Jídlo (vločky, instantní polévky, konzervy, apod.) jsme si vezli s sebou, v Itálii jsme nemuseli nic kupovat (až na chléb, který nám po týdnu zplesnivěl), takže jsme „sakum-prdum“ vystačili s příspěvkem 1 700 Kč od každého. Čas byl vzhledem k turistickému ruchu, kráse přírody (ach ty nádherně probarvené lesy!) a klimatickým podmínkám (celou dobu bylo hezky, kupodivu jsme ani jednou nezmokli, jen jsme se probouzeli do poněkud „svěžího“ rána) vybrán myslím dobře. Výhoda chladných nocí je v tom, že člověk snadněji sežene přístřeší zdarma. V tomto ohledu musím velmi pochválit františkánské sestry alkantarýnky u Porciunkuly a bratry františkány a kapucíny ve všech Františkových poustevnách, které jsme navštívili, neboť nám vždy nabídli nocleh a někdy k tomu i večeři, takže jsme dva stany, poctivě vláčené na zádech, téměř nepoužili, „horolezeckou stravu“ řádně vylepšili a špínu z těla občas smyli i v teplé vodě.

Předsevzetí jsme měli jako minule: jít pokud možno pěšky po stopách sv. Františka od rodného domu a města, přes poustevny v údolí Rieti a v toskánských horách až k La Verně, a skončit opět v Assisi, kde František zemřel a je pochován. Na všech místech spojených se sv. Františkem (a sv. Klárou) jsme si

-59-

chtěli vždy něco přecíst a zůstat co nejdéle v tiché modlitbě. To bychom ovšem potřebovali na pouť alespoň měsíc a/nebo být „polobohy“, jak usoudila většina, když viděla mnou naplánovanou trasu. Skutečnost byla tedy jakýmsi kompromisem:

V Assisi jsme spali dvě noci - jednu v San Masseu, což je překrásný objekt pod San Damiánem, dnes opuštěný, kde ještě před třemi lety byla komunita vedená třemi františkány a otevřená mladým lidem, zvláště těm, kteří ve společné práci na vinici a v sadu, ve společné modlitbě, jídle a rozhovorech hledali zapojení do „normálního“ života. Druhou noc jsme spali u sester alkantarýnek, u nichž jsme měli po celou dobu uloženy „přebytečné“ věci a zkáze podléhající potraviny. Prostor mezi oběmi nocemi (den) jsme strávili nerovným bojem s turisty na všech františkánsky posvátných místech vyjma těch, které jsme si nechali na závěr naší pouti.

Třetí den jsme odjeli autem do údolí Rieti, kde jsme zaparkovali auto a během čtyř dní obešli čtyři poustevny: *Poggio Bustone* (sem po odchodu z Assisi přišel František s prvními šesti bratry, ještě pln vnitřních pochybností; zde ho Kristus ujistil o odpuštění hříchů a budoucím poslání), *La Forestu*, *Fonte Colombo* (tady František sepsal řeholi a podstoupil oční operaci) a *Greccio*. Do těchto krásných míst, kde jsme navíc mohli přespat, jsme většinou docházeli již za tmy, řádně znavení po celodenním „bloudění“ (jak někteří hanlivě nazývali mé trasy), čímž trochu trpěla modlitba.

Pak jsme přešli autem do Cortony, v *Le Celle* jsme přespali a zúčastnili se nedělní mše, po ní přešli opět autem do San Sepolcra, kde jsme zaparkovali a vydali se na náročnou dvoudenní pěší cestu (přes *Monte Casale*) na *La Vernu*, kde jsme mohli přespat hned dvě noci a skutečně se „ponořit do modlitby“ na místě, kde vyvrcholil Františkův životní zápas.

Stopem jsem skočil pro auto a vrátili jsme se do Porciunkuly, kde jsme si připomněli Františkovu smrt (Transitus). Polovinu posledního dne v Assisi jsme strávili u San Damiana. U lůžka na holé zemi, kde Klára ležela téměř třicet let nemocná, jsme si četli z jejích působivých dopisů sv. Anežce České. A pak už jsme se vydali k hrobu sv. Františka do jeho basiliky, kde jsme zakončili naši pouť, i přes ohromný nával turistů.

Do Plzně jsem se vrátil 3. listopadu večer, ale až druhý den jsme se opět všichni bratři sešli na „komunitní večer“. Regalát při něm navrhl, že bychom měli něco dělat se svým stravováním, tak jsme přemýšleli o školních jídelnách, asi dva týdny nám vařila Anička Šlajsů, ale už je zase vše při starém ...

6. jsme měli s Paschalem první (a taky poslední) hodinu italštiny u Regaláta.

13. jsme slavili Didakův svátek v restauraci vedle Františkánského kláštera.

14. se definitivně rozpadlo Jeronýmovo společenství.

Druhý den promoval v Karolínu náš kandidát Ondřej, čemuž vdčíme za návštěvu Prusiňáků v Plzni.

Víkend od 16.11. tráví Paschal s katechumeny na Labutí, Didak s animátory v Domečku, Jiří u PMS na setkání zástupců FrMolu a Regalát v Praze přednáší na IFS.

18. se opět uskutečnila ekumenická bohoslužba „na Krista Krále“ v „Domě hrůzy“.

Týž den jsem poprvé na „Nedělnátku“. Byl jsem tam ještě dvakrát, ale pak jsem usoudil, že budu nedělní večer trávit raději s bratřími, neboť se jindy „na pokec“ pořádně nesejdeme.

19. mají bratři definitorium.

23. jsme koupili notebook, protože se k našim dvěma počítačům pořád nějak nemůžeme vejít. Večer jsem si po dvou minutách fotbalu vysloužil kotník v sádře a berle, které odkládám až po třech týdnech.

7. 12. kostel Všechných svatých na Roudné
V 17³⁰ mše svatá — vždy 1. pátek
v měsíci.
- 7.-9. 12. Těnovice
Duchovní obnova mládeže — bližší
informace u Elvy, tel. 7440178.
9. 12. Návštěva farní rady u představi-
telů spřátelené farnosti v Regens-
burgu.
22. 12. a 23. 12. v 17⁰⁰ zpívá společenství
NOE a jeho přátelé koledy u Bran-
ky.
3. 1. farní byt na Vinicích
17⁰⁰ možnost přistoupit ke svátos-
ti smíření.
18⁰⁰ mše svatá.
4. 1. kostel Všechných svatých na Roudné
V 17³⁰ mše svatá — vždy 1. pátek
v měsíci.
8. 1. „domeček“
Ve 20⁰⁰ setkání farní rady.

Příležitost přistoupit ke svátosti smíření
je každé úterý od 16⁰⁰ do 17³⁰ v „domeč-
ku“. Jinak je možnost domluvit si svátost
smíření i individuálně.

Vzpomínka na pouť Františkánské mládeže do Assisi

V letošním roce jsem byl s Františkánskou
mládeží na pouti po stopách sv. Františka
dvakrát: poprvé i s bratrem Regalátem
na deset dní hned po Velikonocích (konec
dubna), podruhé jsme jeli již bez kněze (a
znalosti italského) na čtrnáct dní koncem
října. Čas byl vybrán vzhledem k turis-
tickému ruchu, krásě přírody a klimatic-
kým podmínkám myslím dobře, ovšem za
předpokladu, že někomu nevádí spát ven-
ku a probouzet se do poněkud „svěžího“
rána. (Výhoda chladných nocí je v tom, že
člověk snadněji sežene přístřeší zdarma.
V tomto ohledu musím velmi pochválit

františkánské sestry alkantaránky u Por-
ciunkule a bratry františkány a kapucíny
ve všech Františkových poustevnách, kte-
ré jsme navštívili; neboť nám vždy nabíd-
li nocleh a někdy k tomu i večeři, tak-
že jsme dva stany, poctivě vláčené na zá-
dech, téměř nepoužili, „horolezeckou strá-
vu“ řádně vylepšili a špinu z těla občas
smyli i v teplé vodě.)

V obou případech jsme jeli do Assisi
mikrobusem pro devět lidí, který se tak
akorát zaplnil, nikoho jsem nemusel odmít-
at (poprvé s námi jeli svým autem ještě
jedni manželé ve středním věku). Přesto-
že jsem se snažil pozvat „frmoláky“ z ce-
lé republiky, vždy tvořili většinu Plzeňá-
ci; pokud jde o složení kluků a holek, bylo to
přibližně půl na půl.

Jídlo (vločky, instantní polévky, konz-
ervy, apod.) jsme si vezli s sebou, v Itálii
jsme nemuseli nic kupovat (až na chléb,
který nám po týdnu zplesnivěl), takže
jsme „sakum-prdum“ vystačili s příspěv-
kem 1 700 Kč od každého (je ovšem prav-
da, že se pak někteří nechovali u stolu
dostatečně společensky, takže se za mně
druzí před hostiteli styděli).

Předsevzetí jsme měli následující: jít
pokud možno pěšky po stopách sv. Františka
od rodného domu a města, přes pou-
stevny v údolí Rieti a v toskánských ho-
rách až k La Verně, a skončit opět v Assi-
si, kde František zemřel a je pochován. Na
všech místech spojených se sv. Františkem
(a sv. Klárou) jsme si chtěli vždy něco
přečíst a zůstat co nejdéle v tiché modlit-
bě. To bychom ovšem potřebovali na pouť
alespoň měsíc a/nebo být „polobohy“, jak
usoudila většina, když viděla mnou naplá-
novanou trasu. Skutečnost byla tedy ja-
kýmsi kompromisem (teď popisuji říjno-
vou pouť, která v porovnání s tou dubno-
vou byla delší a více se chodilo):

V Assisi jsme spali dvě noci — jednu
v San Masseu, což je překrásný objekt
pod San Damiánem, dnes opuštěný, kde
ještě před třemi lety byla komunita vede-
ná třemi františkány a otevřená mladým
lidem, zvláště těm, kteří ve společné práci
na vinici a v sadu, ve společné modlitbě,
jídle a rozhovorech hledali zapojení do
„normálního“ života. Druhou noc jsme
spali u sester alkantaránek, u nichž jsme
měli po celou dobu uloženy „přebytečné“
věci a zkáze podléhající potraviny. Pro-
stor mezi oběma nocemi (obvykle nazý-
vaný den) jsme strávili nerovným bojem
s turisty na všech františkánsky posvá-
tých místech, vyjma těch, které jsme si
nechali na závěr naší pouti.

Třetí den jsme odjeli autem do údolí
Rieti, kde jsme zaparkovali auto a během
čtyř dní obešli čtyři poustevny: *Poggio
Bustone* (sem odešel František z Assisi
s prvními šesti bratry, ještě pln vnitřních
pochybností; zde ho Kristus ujistil o od-
puštění hříšců a budoucím poslání), *La
Foresta* (dnes tam bydlí komunita bývalých
narkomanů „Mondo X“), *Fonte Co-
lombo* (zde František sepsal řeholi a pod-
stoupil oční operaci) a *Greccio* (František
tu slavil možná první „živý Betlém“).
Do těchto krásných míst, kde jsme na-
víc mohli přespat, jsme většinou docházeli
již za tmy, řádně znavení po celodenním
„bloudění“ (jak někteří hanlivě nazývali
mé trasy), čímž trochu trpěla modlitba.

Pak jsme přešli autem do Cortony,
kde je pohřben první generální ministr řá-
du bratr Eliáš (dosti dramatická postava)
a hlavně sv. Markéta, spolupatronka
terciářů (nazývaná „františkánská Marie

Magdaléna“). Odtud jsme navštívili pě-
sky poustevnu *Le Celle*, přespali a zúčast-
nili se nedělní mše, po ní přešli opět au-
tem do San Sepolcra, kde jsme zaparkova-
li a vydali se na náročnou dvoudenní pěší
cestu na La Vernu (přes poustevnu *Monte
Casale*), kde jsme mohli přespat hned dvě
noci a skutečně se „ponořit do modlitby“
tam, kde vyvrcholil Františkov životní zá-
pas přijetím ran Kristových.

Stopem jsem skočil pro auto a vráti-
li jsme se do Porciunkule, kde jsme si
připomněli Františkovu smrt (Transitus)
na místě, kde umíral. Polovinu posledního
dne v Assisi jsme strávili u San Damiana.
U lůžka na holé zemi, kde Klára ležela
téměř třicet let nemocná, jsme si četli z je-
jích působivých dopisů sv. Anežce České.
A pak už jsme se vydali k hrobu sv. Františka
do jeho basiliky, kde jsme zakončili
naši pouť, i přes ohromný nával turistů.

Zapsal bratr Jiří OFM

Obnova betléma v kostele Všechných svatých

V letošním roce se podařilo odborně zres-
taurovat poškozený obraz betlémské kra-
jiny. Toto zajímavé rozměrné dílo (Kamila
Kepková, 1937) bude v kostele poprvé
vystaveno — spolu s dochovaným torzem
betléma — již nadcházející vánoční době.

Sdružení aktivistů a přátel kostela dě-
kuje touto cestou všem, kteří zatím po-
mohli a zejména pak své člence — paní
Dr. Haně Gerzanicové — za zajištění res-
taurátorských prací.

Jakákoliv další pomoc i podněty jsou
vítány.

Josef Kabát

24. se uskutečnila tradiční **Pout' na Krista Krále** na Prusiny.

Druhý den biskup František vysvětil naši novou „poustevnu“. Večer se v Domečku promítala „Postromania“.

28. jsme vysvětili byt Haplamatě.

29. jsme měli Komunitní večer s holkami z farního bytu, při němž jsme vyzvídali, jak se jim společně žije.

O víkendu od 30.11. jsme měli mít Chýšky v Holostřevěch, ale protože jsem nakonec zůstal sám se Stáňou, udělali jsme si je na Prusínách. Bráčové se k nám přidali, a tak měli první „Den pouště“, jímž vstoupili do nového církevního roku.

3. prosince jsme si na setkání staršovstev povídali o adventu, a jsme za to rádi.

Pro Regaláta začal advent ne zrovna radostně, když se ze zdravotních důvodů musel uchýlit na Prusiny.

4.12. se po roce a půl opět sešel sněmovní kroužek (spíše kroužček), aby si ujasnil, zda a jak chce reagovat na výzvu v pastýřském listě našeho biskupa Františka k obnovení činnosti. Výsledek byl dost neurčitý.

5.12. u nás řádili čertové, ale i andělé a Mikulášové, nejvíce při strojení.

7.12. mají v Praze promoci naši teologové, Lukáš a spol. Večer odjízdim s Didakem do Těnovic na duchovní obnovu mládeže, kde vedeme jednu skupinu. V sobotu večer pro nás slouží mši ze slavnosti P. Marie Dominik, po ní se někteří vracíme do Plzně a přivážíme na Brněnskou svatostánek.

Druhý den jedu se zástupci farní rady (každý si s sebou vzal to nejdražší, co měl) do Řezna na setkání se zástupci farní rady sv. Wolfganga. Po mši jsme si prohlídli farní centrum, pojedli a popovídali (poněkud oficiálně), nakonec jsme si trochu prohlídli město a předvánoční trhy.

13.12. jsme pozvali do auly 1. ZŠ divadlo Hosín s hrou „Byla cesta, byla ušlapaná“.

15.12. jsme si s Paschalem vyslechli Václavův úvod do Christologie na IFS.

V neděli nám kázal a dával novokněžské požehnání (trochu opožděně) bratr Bartoloměj, spolu s Janou Vachtovou jsme je pak vzali do pizzerie. Odpoledne jsem se s frmolákama zúčastnil terciářského setkání.

V předvánočním týdnu se modlíme ranní chvály v kostele na Roudné, vyrábíme vánoční přání, kupujeme stromky, a ještě si stíháme udělat rekolekci na Prusínách.

17.12. jsme se pozvali na oběd k Jardovi Hůlemu do Rokycan, abychom oslavili 40 let kněžství našeho bratra Pavla.

22.12. nás v rámci svého průzkumu farností v diecézi navštívil Petr Hruška.

23.12. opět zpíváme koledy v LDNce.

Na Štědrý den máme ráno mši v Domově důchodců, po níž ještě obcházíme pokoje. V poledne jedeme všichni bráčové k paní Světlíkové, která nám opět usmažila kapra, odpoledne děláme poslední přípravy, a pak se již jdeme projít přes zamrzlý Bolevák, hřbitov a sídliště, kterému každý podle svých možností žehnáme. Doma nás čeká teplo, večere, dárky a přání od lidí. Poslední dvě hodiny před půlnoční si již trávíme každý po svém. Na mši bylo (asi díky mrazu) méně lidí, o to soustředěnější byla atmosféra. Končilo se již ve 2 hod., neboť hudebníci šli hned domů.

Na Štěpána nás večer přijel navštívit Vianney, druhý den s každým z nás popovídal a prošli jsme se na Roudnou. Odpoledne jsem s ním odjel do Prusín, kde jsme chystali lednové setkání formátorů.

29.12. měli na Roudné církevní svatbu Kopicovi, následovala milá hostina.

Na svátek Sv. Rodiny odjel Paschal po nedělních mších do Zátoně (u Lenory), kde měl druhý den mši pro přítomné spolčáky. Já s Didakem jsme obědvali u Linků a pak jsme se setkali s rodinami u částečně zrestaurovaných jesliček v kostele na Roudné.

Na Silvestra jsem „oprášil běžky“, odpoledne jsme slavili mši s panem biskupem, měli hodinovou adoraci, zastavili se u Bočků a přes půl noc slavili mši v Domečku s holkami z Brněnské, následoval „alo-ball“, kteroužto hru je možno hrát zřejmě jen v euforii.